

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

mede voor haar minderjarig kind,
appellante,

tegen de uitspraak in zaak nr. 06/54676 van de rechtbank 's-Gravenhage,
nevenzittingsplaats Groningen, van 16 augustus 2007 in het geding tussen:

appellante

en

de minister van Buitenlandse Zaken.

1. Procesverloop

Bij besluit van 24 maart 2005 heeft de minister van Buitenlandse Zaken (hierna: de minister) een aanvraag van appellante om haar een machtiging tot voorlopig verblijf te verlenen afgewezen.

Bij besluit van 11 oktober 2006 heeft de minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie het daartegen door appellante gemaakte bezwaar ongegrond verklaard. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 16 augustus 2007, verzonden op 23 augustus 2007, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Groningen, het daartegen door appellante ingestelde beroep gegrond verklaard, dat besluit vernietigd en bepaald dat de rechtsgevolgen daarvan geheel in stand blijven. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellante bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 20 september 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De minister heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. H.G. Sevenster, Lid van de enkelvoudige kamer,
in tegenwoordigheid van mr. P.A. de Vink, ambtenaar van Staat.

w.g. Sevenster
Lid van de enkelvoudige kamer

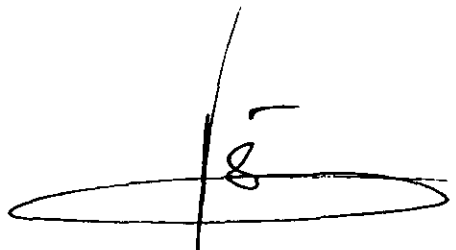
w.g. De Vink
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 19 december 2007

154-501.

Verzonden: 19 december 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line extending to the right.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

uitspraak

RECHTBANK 'S-GRAVENHAGE

nevenzittingsplaats Groningen, vreemdelingenkamer

Zaaknummer: Awb 06/54676

Uitspraak in het geschil tussen:

geboren op :
burger van Rusland,
V-nummer: .
eiseres
mede namens haar minderjarige kind,

geboren op
burger van Rusland,
V-nummer:
eiseres 2,
gezamenlijk eiseressen,
gemachtigde: mr. W. Spijkstra, advocaat te Drachten,

en

DE MINISTER VAN BUITENLANDSE ZAKEN,

(Visadienst),
te 's-Gravenhage,
verweerder,
gemachtigde: mr. S. van Willigen, ambtenaar ten departemente.

1. Ontstaan en loop van het geding

1.1. Op 25 februari 2004 heeft eiseres bij de Nederlandse vertegenwoordiging te Moskou een aanvraag ingediend om verlening van een machtiging tot voorlopig verblijf, hierna mvv, onder de beperking verband houdende met het verblijfsdoel 'verblijf bij echtgenoot', , hierna referent. Verweerder heeft bij beschikking van 24 maart 2005 afwijzend op de aanvraag beslist.

1.2. Eiseressen hebben daartegen op 21 april 2005 bezwaar gemaakt. De gronden van het bezwaar zijn bij schrijven van 6 mei 2005 ingediend. Naar aanleiding van het bezwaarschrift is referent op 24 november 2005 gehoord door een ambtelijke commissie. Bij beschikking van 11 oktober 2006 is het bezwaar ongegrond verklaard.

1.3. Bij beroepschrift van 8 november 2006 hebben eiseressen tegen de hiervoor genoemde beschikking beroep ingesteld bij de rechtbank. De gronden van het beroep zijn ingediend bij schrijven van 5 januari 2007.

1.4. Verweerder heeft de op de zaak betrekking hebbende stukken aan de rechtbank toegezonden. De griffier heeft de van verweerder ontvangen stukken aan eiseressen toegezonden en hen in de gelegenheid gesteld nadere gegevens te verstrekken. Verweerder heeft een verweerschrift ingediend.

1.5 Bij schrijven van 26 juni 2007 heeft de rechtbank verweerder verzocht diens bevoegdheid nader te adstrueren. Een afschrift van voornoemde brief is naar eiseressen toegezonden.

1.6 Het beroep is behandeld ter openbare zitting van de rechtbank van 28 juni 2007. Eiseressen zijn aldaar vertegenwoordigd door hun gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen.

2. Rechtsoverwegingen

Standpunten van partijen

2.1. Verweerder stelt zich op het standpunt dat eiseressen op juiste gronden niet in het bezit zijn gesteld van een mvv omdat niet is voldaan aan de gestelde voorwaarden. Eiseressen beogen verblijf hier te lande in het kader van gezinshereniging, derhalve voor een periode van langer dan drie maanden. Met het oog hierop pleegt een aanvraag om verlening van een mvv te worden getoetst aan dezelfde criteria als die gelden voor de beoordeling van een aanvraag tot het verlenen van zodanige vergunning. Behoudens indien internationale verplichtingen daartoe nopen, wordt een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning ingevolge artikel 13 van de Vreemdelingenwet 2000, hierna Vw 2000, slechts ingewilligd, indien met de aanwezigheid van de vreemdeling hier te lande een wezenlijk Nederlands belang is gediend of klemmende redenen van humanitaire aard daartoe nopen. Verweerder stelt dat niet is gebleken dat het verblijf van eiseressen op één van de hiervoor genoemde gronden dient te worden toegestaan. Gelet op de aard van de aanvraag zijn de voorwaarden zoals neergelegd in de artikelen 3.14 tot en met 3.22 van het Vreemdelingenbesluit 2000, hierna Vb 2000, van toepassing. De aanvraag is afgewezen omdat niet is voldaan aan de voorwaarde genoemd in 3.14, eerste lid, aanhef en onder a, Vb 2000. Deze voorwaarde betreft de persoonlijke staat en houdt in dat sprake dient te zijn van een naar Nederlands internationaal privaatrecht geldig huwelijk of een in Nederland geregistreerd partnerschap. Verweerder heeft vastgesteld dat het huwelijk tussen eiseres en referent feitelijk nimmer heeft bestaan omdat dit huwelijk nietig is verklaard. Nu derhalve nimmer sprake is geweest van een rechtsgeldig huwelijk, is niet voldaan aan eerdergenoemde voorwaarde. Verweerder stelt zich voorts op het standpunt dat de weigering aan eiseressen verblijf hier te lande toe te staan geen inmenging betekent in het recht op respect voor het familie- of gezinsleven als bedoeld in artikel 8 van het Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden. Verweerder stelt dat, zelfs indien al zou moeten worden aangenomen dat sprake is van familie- of gezinsleven, geen sprake is van inmenging nu de weigering eiseressen verblijf hier te lande toe te staan er immers niet toe strekt hen een verblijfstitel te ontnemen die hen in staat stelde het familie- of gezinsleven hier te lande uit te oefenen. Er is geen sprake van zodanig bijzondere feiten of omstandigheden dat uit het recht op respect voor het familie- of gezinsleven de positieve verplichting voortvloeit hen verblijf hier te lande toe te staan. Voorts is niet gebleken van een objectieve belemmering om het familie- of gezinsleven buiten Nederland uit te oefenen.

2.2. Eiseressen stellen zich op het standpunt dat hen ten onrechte een mvv is geweigerd en dat het bezwaar ten onrechte ongegrond is verklaard. Ten tijde van het slaan van de primaire beschikking alsook ten tijde van de ambtelijke hoorzitting was het huwelijk tussen eiseres 1 en referent niet ontbonden en was er evenmin een verzoek tot nietigverklaring ingediend. Verweerder had derhalve positief dienen te beslissen op de aanvraag. In ieder geval had verweerder eiseressen of referent opnieuw dienen te horen omdat zich na de hoorzitting van 24 november 2005 nieuwe feiten en omstandigheden hebben voorgedaan die een wezenlijke invloed hebben gehad op de besluitvorming. Voorts menen eiseressen dat verweerder had moeten onderzoeken of aanspraak bestaat op een verblijfsvergunning op grond van artikel 3.14, eerste lid, aanhef en onder b, Vb 2000. Immers vanaf 7 juni 2006 zijn eiseres 1 en referent nooit gehuwd geweest, maar onderhouden zij een duurzame en exclusieve relatie. Ten slotte stellen eiseressen dat de gronden van hun verzoek om een mvv onvoldoende zijn onderzocht. Eiseressen zijn van mening dat meerdere in het algemeen rechtsbewustzijn levende beginselen van behoorlijk bestuur zijn geschonden.

Beoordeling van het beroep

2.3. De rechtbank stelt vooreerst vast dat de beschikking op bezwaar is genomen door de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie, namens deze, het hoofd van de Immigratie en Naturalisatiedienst (IND), namens deze, M.M. van Weeteringen senior medewerker. Op grond van het Soeverein Besluit 1813 is de Minister van Buitenlandse Zaken bevoegd in aanvraagprocedures als de onderhavige te beslissen. Gelet op het vorenstaande stelt de rechtbank vast dat de onderhavige beschikking onbevoegd is genomen. Uit het verhandelde ter zitting alsmede uit het door verweerder ter zitting overgelegde schrijven van 28 juni 2007 blijkt dat verweerder de beschikking voor zijn rekening heeft genomen en heeft bekrachtigd. Voorts is niet gebleken van enige aanwijzing dat verweerder thans een beschikking met een andere strekking zou nemen. Bekrachtiging achteraf maakt een bevoegdheidsgebrek, als het onderhavige, evenwel niet ongedaan. De beschikking van 11 oktober 2006 komt derhalve als onbevoegd genomen voor vernietiging in aanmerking. Gelet op de "Mandaatregeling Hoofd Visadienst", bekend gemaakt in de Staatscourant van 13 februari 2004, nr 30, pagina 9, is het hoofd van de Immigratie en Naturalisatiedienst tevens bevoegd om namens de Minister van Buitenlandse Zaken te beslissen. Met inachtneming van het vorenstaande is de rechtbank van oordeel dat het bevoegdheidsgebrek niet dermate ernstig is dat eiseressen in hun belangen worden geschaad door een inhoudelijke beoordeling van de bestreden beschikking, teneinde te bezien of aanleiding bestaat de rechtsgevolgen van de te vernietigen beschikking in stand te laten.

2.4. Ingevolge hoofdstuk B1/1.1 van de Vreemdelingencirculaire 2000, hierna Vc 2000, wordt de aanvraag om afgifte van een mvv getoetst aan de voorwaarden die worden gesteld met het oog op het verlenen van een reguliere verblijfsvergunning onder de beperking verband houdend met het door eiseressen beoogde verblijfsdoel.

2.5. De verblijfsvergunning regulier, zoals bedoeld in artikel 14, van de Vreemdelingenwet 2000, hierna Vw 2000, kan worden afgewezen op de gronden genoemd in artikel 16, eerste lid, Vw 2000. De bijzondere voorwaarden waaronder een verblijfsvergunning wordt verleend, onder de beperking verband houdende met gezinshereniging of gezinsvorming, met het verblijfsdoel "verblijf bij echtgenoot", zijn nader uitgewerkt in hoofdstuk B2/4 van de Vc 2000.

2.6. Ingevolge artikel 16, eerste lid, aanhef en onder g, Vw 2000, kan een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 14 Vw 2000, worden afgewezen indien de vreemdeling niet voldoet aan de beperking, verband houdend met het doel waarvoor hij wil verblijven. Ingevolge artikel 3.14, eerste lid, aanhef en onder a, Vb 2000, dient sprake te zijn van een - naar Nederlands internationaal privaatrecht - geldig huwelijk of een in Nederland geregistreerd partnerschap.

2.7. De rechtbank gaat uit van de volgende - niet in geschil zijnde - feiten, zoals die uit de gedingstukken naar voren komen. Eiseres 1 en referent zijn op 13 december 2001 met elkaar gehuwd. Naar aanleiding van een concrete anonieme tip op 27 augustus 2003, dat sprake zou zijn van een schijnhuwelijk, is nader onderzoek gedaan door de vreemdelingendienst. Dit onderzoek heeft uiteindelijk geleid tot de vervolging van eiseres 1 en referent wegens oplichting. De vervolging van eiseres 1 is bij gebrek aan nationaal belang gestaakt. Referent is bij uitspraak van de politierechter van 17 november 2004 veroordeeld wegens medeplegen van poging tot oplichting. Bij uitspraak van 7 juni 2006 van de rechtbank Leeuwarden is naar aanleiding van een verzoek van de Officier van Justitie het op 13 december 2001 voltrokken huwelijk tussen eiseres 1 en referent nietig verklaard. Deze uitspraak is op 8 september 2006 in kracht van gewijsde gegaan. Op 3 oktober 2006 zijn de gegevens ter zake in de Gemeentelijke Basisadministratie aangepast, hetgeen betekent dat het huwelijk feitelijk niet heeft bestaan.

2.8. Eiseressen hebben gewezen op de omstandigheid dat het huwelijk nog was ingeschreven ten tijde van de eerste beschikking op de aanvraag van 25 februari 2004 en ook nog ten tijde van de ambtelijke hoorzitting op 24 november 2005. Op grond hiervan had verweerder naar de mening van eiseressen positief dienen te beslissen. De rechtbank overweegt dat ten tijde van de bestuurlijke besluitvormingsfase in primo, bij verweerder reeds bekend was - op grond van de resultaten van het onderzoek van de vreemdelingendienst - dat sprake was van een zogenoemd schijnhuwelijk. Dat een beslissing op bezwaar wordt genomen met inachtneming van de feiten en omstandigheden van dat moment, neemt niet weg dat voor de beantwoording van de vraag of sprake is van een schijnhuwelijk het oogmerk bij het aangaan van dat huwelijk bepalend is. Gelet op de feiten en omstandigheden zoals die reeds ten tijde van de primaire besluitvorming bekend waren, was het oogmerk van de echtgenoten, of één van hen, ten tijde van de huwelijksluiting niet gericht op de vervulling van de door de wet aan de huwelijkse staat verbonden plichten, doch op het verkrijgen van toelating tot Nederland. Verweerder heeft in de beschikking in primo afdoende gemotiveerd dat niet werd voldaan aan de voorwaarden voor verlening van een mvv. In de bezwaarprocedure is voorts een volledige heroverweging gevolgd van die beschikking met inachtneming van alle feiten en omstandigheden ten tijde van de heroverweging. Bij uitspraak van 7 juni 2006 is het huwelijk tussen eiseres 1 en referent nietig verklaard. Deze uitspraak is op 8 september 2006 in kracht van gewijsde gegaan. De nietigverklaring van het huwelijk betekent dat het huwelijk nooit heeft bestaan. Daarmee is de juistheid van het door verweerder in de beschikking in primo ingenomen standpunt dat van een geldig huwelijk in de zin van artikel 3.14, eerste lid, aanhef en onder a, Vb 2000 geen sprake is geweest, bevestigd. Omdat nimmer sprake is geweest van een rechtsgeldig huwelijk is nimmer aan de voorwaarden voor verlening van de gewenste verblijfsvergunningen voldaan.

2.9. Eiseressen hebben nog aangevoerd dat verweerder in verband met de nietigverklaring van het huwelijk, na de ambtelijke hoorzitting, andermaal gelegenheid had moeten bieden voor een gehoor gelet op de wezenlijke invloed hiervan op de besluitvorming.

De rechtbank overweegt dat de omstandigheid dat het huwelijk tussen eiseres 1 en referent bij uitspraak van 7 juni 2006 nietig is verklaard niet van aanmerkelijk belang kan worden geacht voor de op het bezwaar te nemen beslissing. De gegevens over - de waardering van - het huwelijk tussen eiseres 1 en referent als bekend geworden na de ambtelijke hoorzitting wijken niet af van de reeds bekende gegevens met inbegrip van de gegevens die eiseres 1 en referent zelf reeds hadden verstrekt. Derhalve bestaat geen grond voor het oordeel dat verweerder in strijd met artikel 7:9 Awb van een nadere hoorzitting heeft afgezien.

2.10. Eiseressen hebben voorts aangevoerd dat verweerder de mvv-aanvraag ten onrechte niet heeft getoetst aan de gestelde voorwaarden om voor verlening van een vergunning met het verblijfsdoel 'verblijf bij partner' in aanmerking te komen. Eiseressen hebben opgemerkt dat tussen eiseres 1 en referent een duurzame en exclusieve relatie bestaat. Deze relatie is naar de mening van eiseressen aangetoond nu referent maandelijks geld stuurt waardoor hij in het levensonderhoud van eiseres 1 voorziet terwijl referent eiseres 1 tevens meermaals in Rusland heeft bezocht en haar nog steeds bezoekt. De rechtbank is van oordeel dat verweerder de voorwaarden gesteld aan het verblijfsdoel 'verblijf bij partner' terecht niet heeft betrokken bij de beoordeling van de ingediende aanvraag voor verblijf bij echtgenoot. Voor een wijziging van het verblijfsdoel, hangende de besluitvorming op de eerder ingediende aanvraag, was ingevolge art. 3.100 Vb 2000 het doen van een nieuwe aanvraag vereist. Blijkens de nota van toelichting bij voornoemd artikel behoeft slechts geen nieuwe aanvraag te worden ingediend indien de wijziging dermate gering is, dat redelijkerwijs niet meer van een wijziging kan worden gesproken. Hierbij is gedacht aan de initiële aanvraag voor verblijf bij partner met wie de vreemdeling nog tijdens de behandeling van de aanvraag in het huwelijk treedt. De ratio hiervan blijkt te zijn dat hierbij door de aanvrager veelal weinig nieuwe gegevens en bescheiden behoeven te worden verstrekt en veelal door verweerder geen nieuw onderzoek behoeft te worden ingesteld. De rechtbank is van oordeel dat, gelet op het samenstel van factoren dat tot de afwijzing van de mvv-aanvraag voor verblijf bij echtgenoot heeft geleid, verweerder in het onderhavige geval een specifiek op het gewijzigde verblijfsdoel gerichte aanvraag mag verlangen. Het door eiseressen thans voorgestane verblijfsdoel betreft immers in het licht van hetgeen tot dusver bij verweerder bekend is over de relatie tussen eiseres 1 en referent geen geringe wijziging en zal derhalve nieuw onderzoek vergen.

2.11. Niet is gebleken van bijzondere omstandigheden op grond waarvan verweerder in het onderhavige geval ten gunste van eiseressen van het ter zake gevoerde beleid had dienen af te wijken. Verweerder heeft zich derhalve in redelijkheid op het standpunt kunnen stellen dat eiseressen niet voor verlening van de gevraagde verblijfsvergunning in aanmerking komen.

2.12. Naar het oordeel van de rechtbank is het onthouden van de machtiging tot voorlopig verblijf niet in strijd met artikel 8 EVRM. Gelet op hetgeen hiervoor is overwogen bestaan er geen redenen om aan te nemen dat sprake is van familie- of gezinsleven tussen eiseressen referent, dat ingevolge genoemde bepaling verdient te worden beschermd.

2.13. Gelet op het voorgaande bestaat geen grond voor het oordeel dat verweerder de beschikking op bezwaar onzorgvuldig heeft voorbereid dan wel dat sprake is van schending van enig beginsel van behoorlijk bestuur. Verweerder heeft zich naar het oordeel van de rechtbank terecht op het standpunt gesteld dat niet is voldaan aan de voorwaarden voor verlening van de gevraagde verblijfsvergunning.

2.14. Onder de omstandigheden als hiervoor overwogen, is de rechtbank van oordeel dat (ook) thans in bezwaar slechts een uitkomst mogelijk is, te weten ongegrondverklaring van het bezwaar. Op grond daarvan ziet de rechtbank aanleiding artikel 8:72, derde lid, Awb toe te passen en te bepalen dat de rechtsgevolgen van de te vernietigen beschikking geheel in stand blijven.

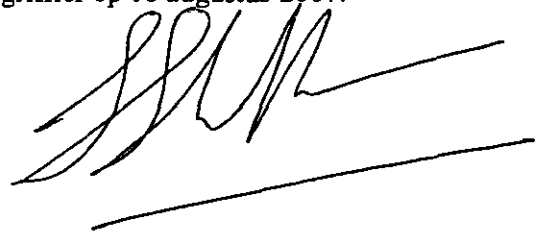
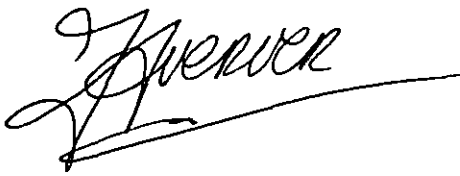
2.15. Verweerder dient op na te melden wijze in de kosten te worden veroordeeld. Het bedrag aan proceskosten wordt vastgesteld op € 644,- (1 punt voor het indienen van het beroepschrift en 1 punt voor het verschijnen ter zitting, waarbij 1 punt staat voor € 322,-).

3. Beslissing

De rechtbank

- verklaart het beroep gegrond;
- vernietigt de bestreden beschikking van 11 oktober 2006;
- bepaalt dat de rechtsgevolgen van de vernietigde beschikking geheel in stand blijven;
- wijst de Staat der Nederlanden aan als rechtspersoon die het betaalde griffierecht ad € 141,- aan eiseressen dient te vergoeden;
- veroordeelt verweerder in de proceskosten van eiseressen ad € 644,-, onder aanwijzing van de Staat der Nederlanden als rechtspersoon die deze aan eiseressen dient te vergoeden.

Aldus gegeven door mr. S. Stenfert Kroese en in het openbaar uitgesproken in tegenwoordigheid van J.A.B. Peterse-Verver als griffier op 16 augustus 2007.

Tegen de uitspraak kunnen partijen binnen vier weken na de datum van verzending van deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, onder vermelding van "hoger beroep vreemdelingenzaken", postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage. Ingevolge artikel 85 Vw 2000 dient het beroepschrift, in aanvulling op de vereisten gesteld in artikel 6:5 Algemene wet bestuursrecht, één of meer grieven tegen de uitspraak te bevatten. Artikel 6:6 is niet van toepassing.

Afschrift verzonden: 23 AUG 2007

VOOR AFSCHRIJFT CONFORM DE GRIFFIER
VAN DE RECHTBANK
TE 'S-GRAVENHAGE

Per fax ontvangen:
20-9-07/4**RAAD VAN STATE**

INGEKOMEN

21 SEP 2007

ZAAKNR.

AAN:

BEHANDELD: DD:

PAR:

Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State

Zaaknummer:

Appelschrift

Inzake:

Geboren op , burger van Rusland

En

Geboren op , burger van Rusland

Appellanten

Verblijvende in de te dezer zake
uitdrukkelijk woonplaats kiezende te 9201 GR Drachten
aan de Stationsweg nr. 94, ten kantore van Mr. W.
Spijkstra, advocaat en procureur;
Advocaat, Mr. W. Spijkstra, kantoorhoudende te 9201 GR
Drachten aan de Stationsweg 94, die hierbij verklaart door
appellanten bepaaldelijk te zijn gevolmachtigd tot
indiening van dit appelschrift.

Contra:

**De Staatssecretaris van Justitie (voorheen Minister
van Vreemdelingenzaken en Integratie)**

Verweerder

Gemachtigde: Mr. S. van Willigen, gemachtigde te
departemente.

Achtergronden

1.

Appellanten komen hierbij in hoger beroep van de uitspraak van de rechtbank te Den Haag (nevenzittingsplaats Groningen van 16 augustus 2007, verzonden op 23 augustus 2007 (prod.1), ontvangen op 24 augustus 2007, in welke zaak de rechtbank hun op 8 november 2006 ingesteld beroep tegen de beschikking van de

Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie , kenmerk IND, 0202.05.8041
ongegrond heeft verklaard.

Procedure

2

Appellanten hebben op 25 februari 2004 bij de Nederlandse Vertegenwoordiging te Moskou verzocht om afgifte van een machtiging voorlopig verblijf voor verblijf bij heer

Verweerder heeft bij beschikking van 24 maart 2005 afwijzend op de aanvraag beslist. Appellanten heeft daartegen op 21 april 2005 bezwaar aangetekend. Nadat de heer op 24 november 2005 door de ambtelijke commissie is gehoord, heeft verweerder bij beschikking van 11 oktober 2006 het bezwaar ongegrond verklaard. Bij beroepschrift van 8 november 2006 hebben appellanten tegen deze beslissing beroep ingesteld bij de rechtbank. Ter zitting van 28 juni 2007 is het beroep behandeld.

3.

Grief I:

Ten onrechte heeft de Rechtbank Den Haag, nevenzittingsplaats Groningen in haar uitspraak van 16 augustus 2007, pagina 3, onder punt 2.3, het volgende overwogen:

“

De rechtbank stelt vooreerst vast dat de beschikking op bezwaar is genomen door de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie, namens deze , het hoofd van de Immigratie en Naturalisatiedienst (IND), namens deze, MM. Van Weteringen senior medewerker. Op grond van het Soeverein besluit 1813 is de Minister van Buitenlandse Zaken bevoegd in aanvraagprocedures als de onderhavige te beslissen. Gelet op het vorenstaande stelt de rechtbank vat dat de onderhavige beschikking onbevoegd is genomen. Uit het verhandelde ter zitting alsmede uit het door verweerder ter zitting overgelegde schrijven van 28 juni 2007 blijkt dat verweerder de beschikking voor zijn rekening heeft genomen en heeft bekrachtigd. Voorst is niet gebleken van enige aanwijzing dat verweerder thans een beschikking met een andere strekking zou nemen. Bekrachtiging achteraf maakt een bevoegdheidsgebrek, als het onderhavige, evenwel niet ongedaan. De beschikking van 11 oktober 2006 komt derhalve als onbevoegd genomen voor vernietiging in aanmerking. Gelet op de “Mandaatregeling Hoofd Visadienst “, bekend gemaakt in de Staatscourant van 13 februari 2004, nr. 30, pagina 9, is het hoofd van de Immigratie en naturalisatiedienst tevens bevoegd om namens de Minister van Buitenlandse Zaken te beslissen. Met inachtneming van het vorenstaande is de rechtbank van oordeel dat het bevoegdheidsgebrek niet dermate ernstig is dat eiseressen in hun belangen worden geschaad door een inhoudelijke beoordeling van beschikking , ten einde te bezien of aanleiding bestaat de rechtsgevolgen van de vernietigde beschikking in stand te laten.”

Toelichting.

4.

Appellanten zijn van oordeel dat bovengenoemde uitspraak d.d 16 augustus 2007 in strijd is met het recht . Appellanten zijn van mening dat de bevoegdheidsvraag van openbare orde is. Nu de rechtbank de heeft overwogen dat de onderhavige

beschikking door een onbevoegde instantie is genomen maar èèn uitspraak rest , namelijk het beroep gegrond te verklaren en deze zaak naar de bevoegde instantie te verwijzen en deze instantie opdracht te geven een beslissing te nemen. Appellanten zijn van mening dat de rechtbank opgrond de openbare orde het bevoegdheidsgebrek niet mag repareren door te toetsen of appellanten in hun belangen zijn geschaad.

5. Grief II:

Ten onrechte heeft de Rechtbank Den Haag, nevenzittingsplaats Groningen in haar uitspraak van 16 augustus 2007, pagina 5, onder punt 2.10, het volgende overwogen "

2.10 Eiseressen hebben voorts aangevoerd dat verweerder de mvv-aanvraag ten onrechte niet heeft getoetst aan de gestelde voorwaarden om voor verlening van een vergunning met verblijfsdoel "verblijf bij partner " in aanmerking te komen. Eiseressen hebben opgemerkt dat tussen eiseres 1 en referent een duurzame en exclusieve relatie bestaat . Deze relatie is naar mening van eiseressen aangetoond nu referent maandelijks geld stuurt waardoor hij in het levensonderhoud van eiseres 1 voorziet terwijl referent eiseres tevens meermaals in Rusland heeft bezocht en haar nog steeds bezoekt. De rechtbank is van oordeel dat verweerder de voorwaarden gesteld aan het verblijfsdoel "verblijf bij partner " terecht niet heeft betrokken bij de beoordeling van de ingediende aanvraag voor verblijf bij echtgenoot . Voor een wijziging van het verblijfsdoel , hangende de besluitvorming op de eerder ingediende aanvraag, was ingevolge artikel 3.100 Vb 2000 het doen van een nieuwe aanvraag vereist. Blijkens de nota van toelichting bij voornoemd artikel behoeft slechts geen nieuwe aanvraag te worden ingediend indien de wijziging dermate gering is , dat redelijkerwijs niet meer van een wijziging kan worden gesproken. Hierbij is gedacht aan de initiële aanvraag voor verblijf bij partner met wie de vreemdeling nog tijdens de behandeling van de aanvraag in het huwelijk treedt. De ratio hiervan blijkt te zijn dat hierbij door de aanvrager veelal weinig nieuwe gegevens en bescheiden behoeven te worden verstrekt en veelal door verweerder geen nieuw onderzoek behoeft te worden ingesteld. De rechtbank is van oordeel dat, gelet op het samenstel van factoren dat tot de afwijzing van de mvv-aanvraag voor verblijf bij echtgenoot heeft geleid , verweerder in het onderhavige geval een specifiek op het gewijzigde verblijfsdoel gerichte aanvraag mag verlangen. Het is door eiseressen thans voorgestane verblijfsdoel betreft immers in het licht van hetgeen tot dusver bij verweerder bekend is over de relatie tussen eiseres en referent geen geringe wijziging en zal derhalve nieuw onderzoek vergen.

Toelichting.

5.

Appellanten zijn van oordeel dat bovengenoemde uitspraak d.d 16 augustus 2007 in strijd is met het recht. Immers appellanten zijn van mening dat toen zij de aanvraag indienden appellant 1 met referent op grond van de wet was gehuwd . Ook tijdens de hoorzitting van 24 november 2005 waren zij gehuwd. Verweerder heeft juist na de hoorzitting contact opgenomen met de Officier van Justitie om de rechtbank om de ontbinding van het huwelijk te verzoeken. Verweerder heeft niet voor niets bijna jaar gewacht om een beslissing te nemen. Appellanten zijn van mening dat juist door

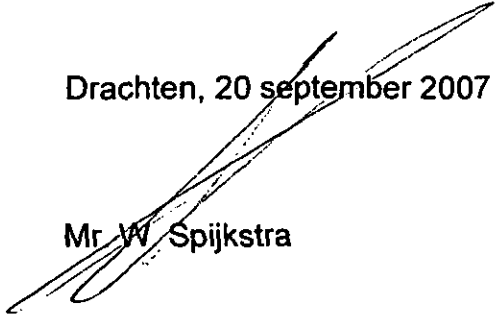
toedoen van verweerder het verblijfsdoel is gewijzigd en dat daarom verweerder de aanvraag aan beleid omtrent dat gewijzigde verblijfsdoel (verblijf bij partner) had moeten toetsen. Verder zijn appellanten van mening dat de wijziging van gehuwd zijn in partnerschap niet wezenlijk verschilt in een wijziging van doel van partnerschap in een huwelijk zodat de rechtbank ten onrecht de wijziging niet heeft aangemerkt als een geringe wijziging in de zin van artikel 3.100 VB 2000. Appellanten doen hierbij een beroep op het gelijkheidsbeginsel.

Appellanten verzoeken Uw afdeling, op grond van bovenstaande grieven, de uitspraak van de Rechtbank Den Haag, nevenzittingsplaats Groningen, d.d. 16 augustus 2007 te vernietigen en het beroep van appellanten van 8 november 2006 tegen de beschikking van verweerder d.d. 11 oktober 2006 alsnog gegrond te verklaren, met veroordeling van verweerder in de kosten in beide instanties.

Conclusie

Appellanten concluderen tot vernietiging van de bestreden uitspraak van de Rechtbank Den Haag, nevenzittingsplaats Groningen d.d. 16 augustus 2007, registratienummer AWB 06/54676 en gegrond verklaring van het door appellanten op 8 november 2006 ingestelde beroep tegen het besluit van de Minister voor Vreemdelingenzaken en integratie van 11 oktober 2006 strekkende tot afwijzing van het verzoek van appellanten d.d. 25 januari 2004 om verlening van een machtiging tot voorlopig verblijf

Drachten, 20 september 2007

Mr. W. Spijkstra